

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

	Dnia 27 września 2022 r.
--	--------------------------

Sąd Rejonowy w Grudziądzu - II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Bogumiła Dzieciołowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Bajerska

przy udziale Prokuratora Mirosława Gąski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 września 2022 r. sprawy

R. H. syna Z. i M. z domu J., ur. (...) w R., PESEL: (...), obywatelstwa polskiego, karanego

oskarżonego o to, że:

w dniu 5 kwietnia 2021 r. w miejscowości R. na wysokości posesji nr (...) gm. G. dokonał umyślnego uszkodzenia zaparkowanego pojazdu marki M. (...) o nr rej. (...) poprzez przecięcie ostrym narzędziem czterech opon, wybite przedniej szyby czołowej, wybite szyby tylnej, wybite dwóch szyb lewych bocznych, stłuczenia reflektorów przednich i tylnych, wgniecenie maski, zarysowanie ostrym narzędziem powłoki lakierniczej tylnego zderzaka oraz zarysowanie ostrym narzędziem powłoki lakierniczej przednich prawych drzwi czyniąc szkodę całkowitą w wysokości 108 000 zł na szkodę K. A., ponadto w tym samym miejscu i czasie dokonał kradzieży z włamaniem w ten sposób, że po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w/w pojazdu z jego wnętrza dokonał zaboru w celu przywłaszczenia saszetki marki T. H. wykonanej ze skóry koloru ciemnego o wartości 400 zł wraz z zawartością dowodu osobistego o nr (...), dowodem rejestracyjnym od pojazdu marki M. (...) o nr rej. (...) o nr blankietu (...), prawa jazdy o nr blankietu (...), karty kierowcy, kartą bankomatową Banku (...), kartą bankomatową G. Bank oraz kartą bankomatową N26, ubezpieczeń pojazdu marki M., portfelem marki B. S. wykonanego z ekoskóry koloru czarnego o wartości 200 zł, pieniędzmi w kwocie 900 zł, 250 Euro o wartości 1137,50 zł, telefonu komórkowego marki S. (...) koloru cosmic grey o nr (...) i (...) o wartości 2500 zł, czym działał na szkodę K. A. oraz kartę bankomatową Banku (...) czym działał na szkodę W. A.;

tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 kk w zb. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

o r z e k a :

- oskarżonego **R. H.** uznaje za winnego czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, z tym ustaleniem że poprzez uszkodzenie samochodu spowodował szkodę w wysokości 51.300 zł, a czyn stanowił wypadek mniejszej wagi przestępstwa kradzieży z włamaniem, tj. za winnego występku z art. 288 § 1 kk w zb. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 283 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za ten czyn w myśl art. 11 § 3 kk na podstawie art. 283 kk po zastosowaniu art. 37a § 1 kk i w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierza mu karę 300 (trzysta) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 30 zł (trzydzieści złotych);
- na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego **R. H.** obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych :

- (...) S.A. V. (...) z siedzibą
w W. kwoty 51.300 zł (pięćdziesiąt jeden tysięcy trzysta złotych),
- K. A. kwoty 5.137,50 zł (pięć tysięcy sto trzydzieści siedem złotych pięćdziesiąt groszy);

3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. Z. kwotę 420 zł (czterysta dwadzieścia złotych) plus należny podatek VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

4. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem opłaty i obciąża go wydatkami postępowania w kwocie 100 zł (sto złotych).

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1128/21	
<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p> <p>Na podstawie art. 424 § 3 kpk ograniczono treść uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz zawartych w wyroku rozstrzygnięć.</p>			
USTALENIE FAKTÓW			

<i>0.1.Fakty uznane za udowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	R. H.		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<i>0.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<i>OCena DOWOdów</i>			
<i>0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

<p>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	R. H.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Sąd w niniejszej sprawie na podstawie dowodów w postaci częściowo wyjaśnień oskarżonego, zeznań K. A., zeznań M. A. , protokołu oględzin pojazdu oraz dokumentów przedstawionych przez (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. ustalił, iż w dniu 5 kwietnia 2021 r. w miejscowości R. na wysokości posesji nr (...) gm. G. R. H. dokonał umyślnego uszkodzenia zaparkowanego pojazdu marki M. (...) o nr rej.</p>			

(...) należącego do K. A. poprzez przecięcie ostrym narzędziem czterech opon, wybicie przedniej szyby czołowej, wybicie szyby tylnej, wybicie dwóch szyb lewych bocznych, stłuczenia reflektorów przednich i tylnych, wgniecenie maski, zarysowanie ostrym narzędziem powłoki lakierniczej tylnego zderzaka oraz zarysowanie ostrym narzędziem powłoki lakierniczej przednich prawych drzwi, czym spowodował szkodę w wysokości 51.300 zł.

Jednocześnie z przywołanych dowodów wynikało, iż z wnętrza tego pojazdu oskarżony zabrał w celu przywłaszczenia należące do K. A. rzeczy, tj. saszetkę marki T. H. wykonanej ze skóry koloru ciemnego o wartości 400 zł wraz z zawartością dowodu osobistego o nr (...), a dowód rejestracyjny od pojazdu marki M. (...) o nr rej. (...) o nr blankietu (...), prawo jazdy o nr blankietu (...), kartę kierowcy, kartę bankomatową Banku (...), kartę bankomatową G. Bank oraz kartę bankomatową N26, dokument ubezpieczenia pojazdu marki M., portfel marki B. S. wykonany z ekoskóry koloru czarnego o wartości 200 zł, pieniądze w kwocie 900 zł, 250 Euro o wartości 1137,50 zł, telefon komórkowy marki S. (...)

koloru cosmic grey o nr (...) i (...) o wartości 2500 zł, a nadto kartę bankomatową Banku (...) należącą do W. A..

Tego rodzaju zachowanie oskarżonego wypełniało znamiona przestępstw z art. 288 § 1 kk i z art. 279 § 1kk. Niewątpliwie bowiem zabór przedmiotów z wnętrza samochodu poprzedzony był przełamaniem zabezpieczeń poprzez wybite szyb w samochodzie.

Jednocześnie w ocenie sądu konieczne było zastosowanie kumulatywnej kwalifikacji prawnej czynu z art. 288 § 1 kk z uwagi na wartość wyrządzonej uszkodzeniu samochodu szkody, jak również to, iż dokonane uszkodzenia dalece wykraczały poza zachowanie, które służyć miało przełamaniu zabezpieczeń pojazdu, poprzedzające zabór mienia.

Zdaniem sądu okoliczności czynu świadczyły o tym, iż oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim nagłym, spowodowany silnym wzburzeniem wynikającym z rozczarowania relacją z M. A..

Sąd przyjął przy tym, iż czyn ten stanowił wypadek mniejszej wagi przestępstwa kradzieży z

włamaniem z uwagi na wartość zabranego mienia, która nie była znaczna. Sąd nie przyjął natomiast, by w odniesieniu do uszkodzenia mienia, czyn ten stanowił wypadek mniejszej wagi, bowiem sprzeciwiała się temu wartość wyrządzonej szkody, która wielokrotnie przekraczała wartość mienia podlegającego zaborowi. Sąd ustalił wysokość szkody spowodowanej uszkodzeniem mienia na kwotę 51.300 zł na podstawie dokumentów przekazanych przez (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. oraz zeznań K. A. Z dowodów tych wynikało, iż towarzystwo ubezpieczeń wypłaciło K. A. kwotę 108.000 zł, określając na taką sumę wartość pojazdu przed jego uszkodzeniem. Jednocześnie wartość pozostałości uszkodzonego pojazdu została wyceniona przez ubezpieczyciela na kwotę 56.700 zł. Oznacza to, iż szkoda spowodowania uszkodzeniem pojazdu opiewała na kwotę 51.300 zł. Tego rodzaju ustalenie zostało zaakceptowane przez strony postępowania.

W tym miejscu wskazać jeszcze można, iż wyrok sądu zapadł w trybie art. 387 § 1 kpk, zaś oskarżony deklarując wolę dobrowolnego poddania się karze, godził się na uznanie swojej winy co

do całości postawionemu zarzutu, będąc przy tym świadomym treści art. 447 § 5 kk, o czym został pouczony na etapie postępowania przygotowawczego (k. 104v), jak i przez obrońcę przed terminem rozprawy (k. 282). Innymi słowy okoliczność, że oskarżony w złożonych wyjaśnieniach przyznawał się do zarzuczonego czynu jedynie częściowo, w ocenie sądu nie stanowiła przeszkody do uwzględnienia wniosku o dobrowolne poddanie się karze, bowiem przesłanką jego uwzględnienia nie jest przyznanie się oskarżonego do winy, lecz to by okoliczności popełnienia przestępstwa i wina oskarżonego nie budziły wątpliwości, zaś całokształt zgromadzonego materiału dowodowego pozwalał na przyjęcie, iż wymienione przesłanki zaistniały.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. H.	1	1	Przestępstwo kradzieży z włamaniem z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 283 kk zagrożone jest karą od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności. Tożsamą karę przewiduje art. 288 § 1 kk. W niniejsze sprawie sąd wymierzył karę,

akceptując ustalenie dokonane przez oskarżonego, jego obrońcę i prokuratora w trybie art. 387 kpk.

Sąd uwzględnił, iż oskarżony był uprzednio karany sędownie, jednakże dotychczas orzekano wobec niego kary grzywny i aktualnie nie sposób uznać, by jego przeszłość kryminalna stanowiła przeszkodę w wymierzeniu po raz kolejny kary grzywny.

Nadto sąd uwzględnił okoliczności zdarzenia, w tym dotyczące motywów działania oskarżonego, tj. pod wpływem silnego wzburzenia i rozczarowania relacją z M. A..

Sąd miał na uwadze również dokumentację medyczną przedstawioną przez obrońcę oskarżonego, z której wynikało, iż oskarżony mógłby mieć trudności związane z wykonywaniem kary ograniczenia wolności wymierzonej pierwotnie wyrokiem nakazowym.

Sąd wziął pod uwagę, iż obecny na rozprawie pokrzywdzony K. A. działając w swoim imieniu oraz reprezentując prawa zmarłego pokrzywdzonego W. A. wyraźnie wskazał, iż akceptuje uzgodnienia dokonane pomiędzy obrońcą oskarżonego a oskarżycielem

publicznym, co świadczy o tym, iż prawnie chronione interesy wskazanych pokrzywdzonych również zostały odpowiednio zabezpieczone. Z kolei przedstawiciel (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. nie stawił się na rozprawę, rezygnując tym samym z prawa do wyrażenia sprzeciwu wobec wniosku oskarżonego.

W zaistniałej sytuacji sąd przychylił się do wniosku oskarżonego wyrażonego przez jego obrońcę o zastosowanie instytucji art. 37a § 1 kk i wymierzenie kary grzywny w wysokości uzgodnionej z oskarżycielem publicznym, tj. 300 stawek dziennych, przy przyjęciu jednej stawki za równoważną kwocie 30 zł. Zdaniem sądu kara pozostawała w adekwatnej proporcji do wagi czynu i stopnia zawinienia oskarżonego. W ocenie sądu wobec postawy oskarżonego wyrażającej się częściowym przyznaniem do winy i wyrażonym żalem oraz wolą dobrowolnego poddania się karze wymierzona kara w powiązaniu z orzeczonymi środkami kompensacyjnymi ma szansę spełnić swoją funkcję i w ocenie sądu stanowić będzie wystarczającą dolegliwość dla oskarżonego, uświadamiając mu, iż tego rodzaju zachowanie

			jest nieakceptowalne i wiązać musi się z konsekwencjami.
R. H.	2	1	Sąd podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego R. H. obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. kwoty 51.300 zł oraz poprzez zapłatę na rzecz K. A. kwoty 5.137,50 zł. Sąd zważył, iż szkoda wyrządzona K. A. zniszczeniem mienia została w całości naprawiona przez (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W., a zatem to na rzecz tego podmiotu należało orzec obowiązek naprawienia szkody w niniejszej sprawie. Z kolei szkoda wyrządzona zaborem mienia nie została dotychczas naprawiona K. A., wobec czego sąd rozstrzygnął w tym przedmiocie w punkcie 2 tiret drugi sentencji wyroku.
Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			

<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>	
<p>W niniejszej sprawie wskazać należało, iż sąd uwzględnił wniosek złożony przez obrońcę oskarżonego złożony w trybie art. 387 § 1 kpk wyrażony z piśmie z dnia 21 września 2022 r., a następnie zmodyfikowany podczas rozprawy w dniu 27 września 2022 r., pomimo nieobecności na rozprawie oskarżonego. Obrońca oświadczył podczas rozprawy, iż upoważniony przez oskarżonego do dokonania modyfikacji wniosku w stosunku do propozycji zawartych w pierwotnym piśmie.</p> <p>Zaznaczyć należało, iż taka forma złożenia wniosku, tj. za pośrednictwem obrońcy uczestniczącego w rozprawie jest akceptowana w orzecznictwie i doktrynie (por. wyrok SN z 15.12.2006 r., <u>II KK 209/06</u>, OSNwSK 2006, poz. 2478). W wypadku</p>	

<p>niestawiennictwa na rozprawę oskarżony może przesłać wniosek na piśmie albo przekazać jego treść ustnie lub na piśmie za pośrednictwem obrońcy. Istotne jest bowiem nie to, w jaki sposób wniosek zostanie złożony, ale to, czy pochodzi od oskarżonego (tak D. Świecki [w:] B. Augustyniak, K. Eichstaedt, M. Kurowski, D. Świecki, Kodeks postępowania karnego. Tom I. Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2022, art. 387).</p>		
<p>7. <i>Koszty procesu</i></p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>3</p>	<p>O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu R. H. z urzędu sąd orzekł na podstawie §17 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 4 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2019.18 j.t.), gdyż nie zostały one opłacone w żadnej części.</p>	
<p>4</p>	<p>Sąd na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonego koszty sądowe, w postaci opłaty i</p>	

wydatków, z pominięciem kosztów obrony z urzędu, bowiem takie rozstrzygnięcie obejmowało uzgodnienia poczynione w trybie art. 387 kpk.

Wysokość opłaty sąd ustalił na kwotę 900 zł na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 Ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. 1983.49.223 t.j. ze zm.). Z kolei na wydatki postępowania składały się koszty korespondencji i koszty pozyskania informacji z Krajowego Rejestru Karnego w łącznej kwocie 100 zł.

Podpis